

Forslag

til

Lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter.

Fremsat den 1. februar 1973 af *landbrugsministeren*.

Kapitel 1.

Lovens område m. m.

§ 1. Ved mejeriprodukter forstås i denne lov smør, ost, mælkekonserves samt fløde- og mælkeis.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om den nærmere afgrænsning af de produkter, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorved lovens område udvides til at omfatte produkter, hvori mælk eller de produkter, der nævnes i stk. 1, udgør en væsentlig bestanddel. Loven kan dog ikke omfatte konsummælksprodukter.

§ 2. Bestemmelserne i denne lov og i de forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, gælder alene for tilvirkning, behandling, forhandling en gros, indførsel og udførsel samt dertil knyttet opbevaring og transport af mejeriprodukter.

Kapitel 2.

Almindelige bestemmelser.

§ 3. Forinden der fastsættes bestemmelser i medfør af loven, forhandler landbrugsministeren med De danske mejeriers fællesorganisation og andre landsomfattende organisationer, hvis interesser berøres af bestemmelserne. Hvis bestemmelserne berører områder, der henhører under ministeren for forureningsbekæmpelse eller andre ministre, forhandler ministeren tillige med vedkommende ministre.

§ 4. Ud fra sundheds- ernærings- eller kvalitetsmæssige hensyn, med henblik på Landbrugsmin. j. nr. U. 1972-3-52.

overholdelsen af internationale forpligtelser eller for at fremme afsætningen kan landbrugsministeren fastsætte bestemmelser om:

- 1) produkternes sammensætning, behandling og beskaffenhed i øvrigt,
- 2) produkternes betegnelse og mærkning,
- 3) hvorledes det skal bedømmes, om de krav, der er opstillet i medfør af nr. 1 og 2, er opfyldt,
- 4) produkternes alder, form og størrelse,
- 5) emballagens beskaffenhed,
- 6) produkternes opbevaring og transport
- 7) virksomhedernes bogføring over tilvirkning, køb og salg og
- 8) hvilke tilsætningsstoffer, der må anvendes i mejeriprodukter til eksport.

§ 5. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at der ved tilvirkning her i landet af de af denne lov omfattede produkter alene må anvendes mælk, der hidrører fra køer.

§ 6. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om indretning, drift og hygiejne i virksomheder, der tilvirker, behandler eller opbevarer mejeriprodukter, samt fastsætte bestemmelser om personalets sundhedstilstand.

§ 7. Mejeriprodukter må ikke indeholde andet fedt og andre proteiner end mælkefedt og mælkeproteiner. Landbrugsministeren kan dog give tilladelse til afvigelse herfra med henblik på en berigelse af produkterne. Ministeren kan endvidere bestemme, at der ved tilvirkning af fløde- og mælkeis må anvendes andre fedtstoffer end mælke-

fedt til iblanding i produkterne eller som overtræk på disse.

Stk. 2. Tilvirkning og behandling af mejeriprodukter må ikke uden landbrugsministerens tilladelse foregå i lokaler, hvori der tillige behandles eller opbevares andre fedtstoffer eller andre proteiner end mælkefedt og mælkeprotein, eller i lokaler, der står i umiddelbar forbindelse med disse.

Kapitel 3.

Kvalitetsmærkning.

§ 8. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om den nærmere udformning og fremstilling af det som kvalitetsmærke for visse danske mejeriprodukter hidtil benyttede fællesmærke, kaldet „lurmærket“, samt af andre af ham fastsatte kvalitetsmærker. Ministeren kan træffe bestemmelser til sikring af, at kvalitetsmærkede produkter kan identificeres.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser og på hvilken måde danske mejeriprodukter eller disses emballage på tilvirkningsstedet må forsynes med lurmærket eller andet af ham fastsat kvalitetsmærke. Han kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang danske produkter, der udføres her fra landet, skal være forsynet med sådanne mærker, samt i hvilket omfang og på hvilke betingelser produkterne og disses emballage må forsynes med mærkerne uden for tilvirkningsstedet. Han kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at andre under hans område hørende danske produkter end de af denne lov omfattede kan eller skal forsynes med lurmærket eller andet af ham fastsat kvalitetsmærke.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte særlige bestemmelser om en gros forhandling af kvalitetsmærkede mejeriprodukter, herunder fastsætte skærpede bestemmelser om lagerlokalers egnethed og indretning.

§ 9. Uden landbrugsministerens tilladelse må tom emballage eller emballagedele, der er forsynet med lurmærket, ikke forhandles eller udføres her fra landet.

Stk. 2. Lurmærket eller mærker, der kan forveksles hermed, samt mærker, der indeholder afbildning af en lur i en hvilken som helst forbindelse, må ikke uden landbrugsmini-

nisterens tilladelse anvendes på andre varer eller på emballage, i varemærker eller i annoncering for andre varer end sådanne, der efter bestemmelser fastsat i medfør af § 8, stk. 2, må være forsynet med lurmærket.

Stk. 3. Gengivelser af lurmærket eller af mærker, som kan forveksles dermed, eller som indeholder afbildning af en lur i en hvilken som helst forbindelse, må ikke uden landbrugsministerens tilladelse fremstilles eller indføres her til landet. Det samme gælder fremstilling af stempler, clichéer o. lign., der er nødvendige til fabrikation af sådanne mærker.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at reglerne i stk. 1-3 skal gælde for andre kvalitetsmærker, der er fastsat i medfør af denne lov.

Kapitel 4.

Smør.

§ 10. Tilvirkning og behandling af smør må kun foretages af virksomheder, der af Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren. Det samme gælder indførsel og udførsel af smør.

Stk. 2. Autorisationerne kan bl. a. betinges af, at smørret underkastes kvalitetsbedømmelse samt undersøgelse af dets kemiske sammensætning og beskaffenhed iøvrigt. Endvidere kan autorisation efter stk. 1, 2. pkt., bl. a. betinges af, at virksomheden har lagerlokaler, der med hensyn til kapacitet og indretning opfylder nærmere fastsatte bestemmelser, samt at virksomheden ind- og udfører et årligt mindstekvantum.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler smør en gros, skal foretage anmeldelse til Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om de pågældende lagerlokalers egnethed og indretning.

§ 11. Smør må ikke uden landbrugsministerens tilladelse i salgsojemed behandles på en sådan måde, at det derved bringes i en anden tilstandsform end den oprindelige.

Stk. 2. Smør, der er behandlet som nævnt i stk. 1, må ikke uden ministerens tilladelse

forhandles her i landet eller udføres herfra landet.

Kapitel 5.

Ost.

§ 12. Tilvirkning af ost og smelteost må kun foretages af virksomheder, der af Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren. Det samme gælder udskæring eller anden behandling af ost og smelteost, tilvirkning af ostepulver med henblik på forhandling en gros samt indførsel og udførsel af ost, smelteost og ostepulver.

Stk. 2. Autorisationerne til ind- og udførsel kan bl. a. betinges af, at virksomheden har lagerlokaler, der med hensyn til kapacitet og indretning opfylder nærmere fastsatte bestemmelser, samt at virksomheden ind- og udfører et årligt mindstekvantum.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler ost og smelteost en gros, skal foretage anmeldelse til Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om de pågældende lagerlokalers egnethed og indretning.

Kapitel 6.

Mælkederves.

§ 13. Tilvirkning, indførsel og udførsel af mælkederves må kun foretages af virksomheder, der af Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Autorisation kan bl. a. gøres betinget af, at vedkommende autorisationshaver opretholder en regelmæssig tilvirkning, henholdsvis ind- og udførsel af et af ministeren fastsat årligt mindstekvantum.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler mælkederves en gros, skal foretage anmeldelse til Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m.

Kapitel 7.

Fløde- og mælkeis.

§ 14. Tilvirkning, indførsel og udførsel af fløde- og mælkeis må kun foretages af virk-

somheder, der af Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler fløde- og mælkeis en gros, skal foretage anmeldelse til Statskontrollen.

Kapitel 8.

Udenlandske mejeriprodukter.

§ 15. Landbrugsministeren kan forbyde indførsel eller påbyde særlig undersøgelse af udenlandske mejeriprodukter, såfremt udførselsbestemmelserne i det land, hvorfra varerne kommer, ikke giver fornøden garanti med hensyn til deres sundhedstilstand.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang udenlandske mejeriprodukter må anvendes ved tilvirkning eller videre forarbejdning her i landet af mejeriprodukter.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at mejeriprodukter, der er fremstillet på en måde, der ikke er tilladt her i landet, ikke må indføres uden hans tilladelse.

Kapitel 9.

Erstatningsprodukter.

§ 16. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at tilvirkning, indførsel og udførsel af produkter, herunder dog ikke margarine, der i udseende, anvendelsesmåde eller i anden henseende kan forveksles med mejeriprodukter, kun må foretages af virksomheder, der af ministeren har modtaget autorisation hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om sådanne produkters tilvirkning, sammensætning, betegnelse og mærkning.

Kapitel 10.

Kontrolbestemmelser m. m.

§ 17. Overtilsynet med, at loven og de med hjemmel i loven fastsatte bestemmelser overholdes, påhviler landbrugsministeren.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan henlægge sine tilsynsopgaver til Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m., toldvæsenet og andre centrale myndigheder.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden har mod behørig dokumentation adgang til ethvert sted, hvor mejeriprodukter tilvirkes, behandles, oplagres eller forhandles en gros samt til ethvert transportmiddel, hvori produkterne er indladet.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden er berettiget til at foretage eftersyn af produkterne og til uden erstatning at udtage prøver i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig ved foretagelsen af kontrollen. Landbrugsministeren eller efter hans bemyndigelse Statskontrollen med mejeriprodukter og øg m. m. fastsætter bestemmelser om udtagning og undersøgelse af prøver.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden er berettiget til at foretage eftersyn af virksomhedernes bogføring som nævnt i § 4. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig ved foretagelsen af tilsynet.

§ 18. Udgifterne ved kontrollen kan pålignes virksomheder, der har modtaget autorisation eller anden tilladelse i henhold til loven. Landbrugsministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om disse afgifter, herunder fastsættelse af en årlig autorisationsafgift.

Stk. 2. Afgifter efter stk. 1 kan inddrives ved udpantning.

Kapitel 11.

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 19. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 7, stk. 1 og 2, § 9, stk. 1-3, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1 og 2, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1, § 17, stk. 4, 2. pkt. og stk. 5, 2. pkt.

Stk. 2. Med bøde straffes endvidere den, der tilsidesætter vilkår i en i henhold til loven meddelt autorisation.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 20. I sager om de i § 19, stk. 1-3, nævnte overtrædelser kan landbrugsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 21. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugsministeren.

§ 22. Følgende love ophæves, jfr. dog § 23.

- 1) Lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m.
- 2) Lov nr. 109 af 10. april 1926 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m.
- 3) Lov nr. 109 af 31. marts 1930 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m.
- 4) Lov nr. 162 af 24. maj 1955 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m.
- 5) Lov nr. 214 af 16. juni 1958 om tilvirkning og forhandling m. m. af ost.
- 6) Lov nr. 93 af 4. maj 1927 om udførsel af mælkekonserves m. m.

§ 23. Bestemmelser, der er fastsat med hjemmel i de i § 22 nævnte love forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat med hjemmel i denne eller andre love.

Stk. 2. Overtrædelse af sådanne bestemmelser straffes med bøde, og § 19, stk. 4, og § 20, stk. 1-3, kan anvendes i sager om disse overtrædelser.

§ 24. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den gældende lovgivning om mejeriprodukter omfatter følgende love, jfr. lovforslagets § 22.

Lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 189 af 1. maj 1923, lov nr. 96 af 31. marts 1928, lov nr. 162 af 24. maj 1955, lov nr. 346 af 6. december 1961, lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 582 af 13. december 1972.

Lov nr. 109 af 10. april 1926 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961 og lov nr. 213 af 4. juni 1965.

Lov nr. 109 af 31. marts 1930 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961.

Lov nr. 162 af 24. maj 1955 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961 og lov nr. 213 af 4. juni 1965.

Lov nr. 93 af 4. maj 1927 om udførsel af mælkekonserves m. m., som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 80 af 12. marts 1970.

Lov nr. 214 af 16. juni 1958 om tilvirkning og forhandling m. m. af ost, som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961, lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 581 af 13. december 1972.

Med henblik på Danmarks indtræden i De europæiske økonomiske Fællesskaber blev der i folketingssamlingen 1971-72 fremsat forslag til ændring af ovennævnte love om smør og ost.

Lovforslagene blev vedtaget i folketingssamlingen 1972-73.

Som det fremgår af bemærkningerne til forenævnte lovforslag vedrørende ændring af smørlovene, har smørlovgivningen i Danmark længe trængt til en revision, og det samme gælder til en vis grad den øvrige lovgivning vedrørende mejeriprodukter, bl. a. fordi den nugældende lovgivning består af en række love med tillægslove, der er opbygget efter vidt forskellige principper, idet nogle er bemyndigelseslove, medens andre er rent kasuistiske. Hertil kommer, at flere af bestemmelserne i smørloven er helt forældede, ligesom loven i det hele er affattet i et utidssvarende og svært tilgængeligt sprog.

Når man på det pågældende tidspunkt ikke stillede forslag om en helt ny mejerilovgivning, skyldtes det, at et af landbrugsministeren nedsat udvalg vedrørende forenkling og koordinering af levnedsmiddelovgivningen endnu ikke havde afsluttet sit arbejde. Dette udvalg er nu opløst efter at have afgivet en delbetænkning af 14. januar 1972. Under udvalgsarbejdet var der enighed om, at den bestående lovgivning burde gennemgås og søges revideret på de punkter, hvor den måtte være forældet.

Siden da er der på foranledning af ministeren for forureningsbekæmpelse udarbejdet og fremsat et forslag til en ny levnedsmiddelov. Dette forslags § 7 forudsætter, at der under de respektive erhvervsministres ressort bibeholdes særlove vedrørende de store levnedsmiddelområder kød, mejeriprodukter, margarine, æg og fisk. For levnedsmidler, der handles på hjemmemarkedet, hører bestemmelser om tilsætningsstoffer dog helt under ministeren for forureningsbekæmpelse.

På den givne foranledning har man genoptaget et tidligere påbegyndt, men i 1968 opgivet arbejde med at samle de danske bestemmelser om mejeriprodukter i en enkelt lov. På det dagældende tidspunkt var det ikke muligt at nå frem til et lovforslag, som repræsentanterne for de berørte erhvervsinteresser alle kunne tiltræde. I mellemtiden har forskellige forhold, navnlig Danmarks indtræden i EF, gjort det særlig nødvendigt at bringe den danske mejerilovgivning à jour.

Nærværende lovforslag er — ligesom den nugældende ostelov — i det store og hele udformet som en bemyndigelseslov, dels fordi det endnu er uklart, hvilke enkeltbestemmelser der vil blive gennemført i EF, og dels fordi en række af de enkeltbestemmelser, der nu indeholdes navnlig i smørlovgivningen, synes bedre egnet til at udstedes i bekendtgørelsesform.

Det foreliggende lovforslag tilsligter dels at give et bedre overblik over den bestående lovgivning på området og dels at skaffe hjemmel til foranstaltninger, som hidtil ikke har kunnet gennemføres i medfør af de gældende love. Til nærmere belysning heraf skal i første række peges på, at det i medfør af en international standard for smør (Standard No. A 1 (1960) Butter), som under FAO's auspicer er vedtaget af en lang række lande, herunder Danmark, i henhold til den såkaldte Code of Principles Concerning Milk and Milk Products, er fastsat, at smør ikke må indeholde over 18 pct. vand, og at det, hvis det indeholder over 16 pct. vand, skal være mærket

med angivelse af vandindholdet, medens det i henhold til § 2 i 1911-loven er tilladt at fremstille smør til salg med indtil 20 pct. vand. Smør med et vandindhold mellem 16 pct., der er lovens maksimumsgrænse for lurmærket smør, og 20 pct., skal mærkes „Vandsmør“. I praksis er smør med denne mærkning i en lang årrække dog kun forekommet undtagelsesvis her i landet. Endvidere skal ifølge den nævnte internationale standard smør indeholde mindst 80 pct. mælkefedt og højst 2 pct. fedtfri mælketørstof. Den nævnte grænse for minimums-fedtindholdet er her i landet ifølge tillægslov af 10. april 1926 kun gældende for lurmærket smør, men den bør også indføres for *ikke*-lurmærket smør, hvad der imidlertid ikke er hjemmel til i de gældende love. Nogen grænse for maksimumsindholdet af fedtfri mælketørstof findes ikke i den gældende lovgivning.

Tilslutningen til EF og de deraf følgende importmuligheder vil også nødvendiggøre en udbygning af bestemmelserne om importerede mejeriprodukter. Det vil endvidere af hensyn til kontrollen med EF's markedsordninger være formålstjenligt at have bestemmelser om autorisation af alle, der beskæftiger sig med tilvirkning og forhandling af mejeriprodukter.

Det øgede krav om autorisation og kontrol må antages at forøge arbejdet i Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m., der derfor muligvis må have en personaleforøgelse, men udgifterne derved vil eventuelt kunne dækkes ved opkrævning af autorisationsafgifter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

ad § 1.

I *stk. 1* fastsættes, at lovens område er de fire hovedmejeriprodukter, som også omfattes af de hidtidige mejerilove. Efter *stk. 2* overlades det til landbrugsministeren nærmere at afgrænse de pågældende produkter. I det omfang, der i henhold til fornævnte Code of Principles concerning Milk and Milk Products for sådanne produkter foreligger internationale standarder, der er tiltrådt fra dansk side, vil definitionerne blive udformet i overensstemmelse hermed. Ifølge *stk. 3* kan ministeren fastsætte bestemmelser, hvorved lovens område udvides til at omfatte produkter, hvori mælk eller mejeriprodukter udgør en væsentlig bestanddel. Bestemmelsen tænkes anvendt i det omfang, det skønnes rimeligt at inddrage de pågældende produkter under lovens bestemmelser.

ad § 2.

Bestemmelsen tilsigter at afgrænse nærværende lov i forhold til den lov om levnedsmidler, som ministeren for forureningsbekæmpelse har fremsat forslag om i indeværende folketingssamling. Ifølge § 7 i forslaget til lov om levnedsmidler skal levnedsmiddellovens bestemmelser om salg af levnedsmidler og om disses tilvirkning, sammensætning og betegnelse anvendes, uanset at der gælder særlige love på det pågældende område, medmindre der stilles mindst lige så strenge krav i de særlige love eller i regler fastsat i medfør heraf. Medens de materielle bestemmelser i nærværende lov ikke kan antages at kunne give anledning til nogen regelkonflikt i forhold til selve levnedsmiddelloven, vil den foreslåede formulering af levnedsmiddellovens § 7 ikke kunne forhindre, at der opstår regelkonflikter ved udnyttelse af lovens bemyndigelser til udstedelse af administrative forskrifter. For at undgå sådanne konflikter agter landbrugsministeriet ved udnyttelse af bemyndigelserne efter nærværende lov så præcist som muligt at angive i den pågældende bekendtgørelse, hvilke af dens regler, der viger for strengere bestemmelser i bekendtgørelser udstedt efter levnedsmiddelloven.

ad § 3.

De i *1. pkt.* omhandlede landsomfattende organisationer er bl. a. Iskremindustriens sammenslutning, Foreningen af autoriserede mælkekonservesfabrikker, Den danske handelsstands fællesrepræsentation, Forbrugerrådet og Danske konsummælkmejeriers fællesrepræsentation.

Bestemmelsen i *2. pkt.* vil bl. a. finde anvendelse på et område som tilsætningsstoffer, der henhører under ministeren for forureningsbekæmpelse.

ad § 4.

I denne paragraf er der efter nogenlunde tilsvarende retningslinier som i den gældende ostelov søgt opstillet hjemmel til at fastsætte alle de bestemmelser, der må antages at være behov for til gennemførelse af kvalitetskrav m. m. i forbindelse med mejeriprodukters tilvirkning, behandling og forhandling. For smørrets vedkommende er en række bestemmelser af denne art indeholdt i de gældende smørlove, men ved den her foreslåede formulering bortfalder disse specialbestemmelser, og det vil derfor være nødvendigt, at der samtidig med lovens ikrafttræden udstedes en bekendtgørelse om tilvirkning og forhandling af smør, hvori de specielle krav til smørrets tilvirkning, herunder sammensætning, forhandling m. v., fastsættes. Særbestemmelser for ost, herunder smelteost, mælkekonserves til udførsel

samt konsumis, indeholdes derimod i gældende bekendtgørelser, jfr. henholdsvis bekendtgørelse nr. 540 af 3. december 1969 om tilvirkning, forhandling, udførsel og indførsel af ost og smelteost m. m., bekendtgørelse nr. 269 af 2. juli 1968 om tilvirkning og forhandling af konsumis, bekendtgørelse nr. 124 af 31. marts 1966 om udførsel af mælkekonserves og bekendtgørelse nr. 119 af 19. marts 1971 om modernælkserstatning. Det bemærkes iøvrigt, at der ved den foreslåede formulering af paragraffen bliver hjemmel til at gennemføre bestemmelser af den foreslåede art for såvel danske som udenlandske produkter og for produkter bestemt for såvel hjemmemarkedet som for eksport. Dette er en udvidelse i forhold til gældende regler, idet hjemmel til kvalitetsbestemmelser hidtil i det væsentligste har været begrænset til at gælde for udførsel af danske produkter.

ad § 6.

På grund af mejeriprodukternes særlige sårbarhed overfor forureningsmuligheder samt af hensyn til de danske mejeriprodukters renommé er det nødvendigt, at der fastsættes særligt strenge krav til indretning af og hygiejne i de virksomheder, der tilvirker eller forhandler mejeriprodukter.

ad § 7.

Bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, har sin oprindelse dels i § 3 i tillægsloven af 10. april 1926 til smørloven og dels i den gældende margarinellovgivning. Det skønnes hensigtsmæssigt, at en bestemmelse af denne art, der tilsigter en opfyldelse af de internationale vedtagelser i henhold til fornævnte Code of Principles concerning Milk and Milk Products, bliver optaget i en lov om mejeriprodukter.

Bestemmelsen i *stk. 1, 3. pkt.*, tilsigter at skabe hjemmel for at tillade, at der ved tilvirkning af fløde- og mælkeis anvendes cacaofedt og lignende som ingrediens i produkterne.

Bestemmelsen i *stk. 2* tænkes fortolket på samme måde som den mere udførlige bestemmelse i den gældende margarinelovs paragraf 17, stk. 3.

ad §§ 8 og 9.

Paragrafferne afløser §§ 6 og 7 i smørloven af 1911, men er mere omfattende derved, at ministeren kan foreskrive, at visse af de for lurmærket fastsatte bestemmelser også skal gælde for andre i medfør af loven fastsatte kvalitetsmærker. Desuden anføres

det mere tydeligt end i den gældende lov, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om anvendelse af lurmærket på samtlige danske mejeriprodukter samt på andre danske produkter under hans område.

ad § 10.

Under hensyn til, at kvalitetskontrollen vedrørende smør agtes udvidet til også at gælde ikke-lurmærket dansk smør samt udenlandsk smør, foreslås det, at der indføres en autorisationsordning for alle smørproducerende mejerier samt for alle en gros forhandlere af smør.

ad § 11.

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 2 i lov nr. 162 af 24. maj 1955 om tillæg til smørloven.

ad §§ 12, 13 og 14.

Ligesom for smør foreslås det, at enhver form for erhvervsmæssig tilvirkning samt en gros forhandling af ost, mælkekonserves og konsumis underkastes autorisationspligt og kvalitetskontrol.

ad § 15.

Bestemmelsen i *stk. 1* er en videreførelse af § 23 i smørloven af 1911 som ændret ved lov nr. 582 af 13. december 1972.

ad § 17.

Bestemmelserne i denne paragraf svarer i det store og hele til, hvad der allerede er foreskrevet i de gældende love. I henhold til *stk. 1* kan landbrugsministeren bemyndige andre end Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. samt toldvæsenet til at varetage visse områder af tilsynet i medfør af loven.

Som anført ad § 4 må der samtidig med lovens ikrafttræden udstedes en bekendtgørelse om tilvirkning og forhandling af smør, hvori de specielle krav til smørrets tilvirkning, herunder sammensætning, forhandling m. v. fastsættes, medens bestemmelser vedrørende de andre områder indtil videre findes i fornødent omfang i de gældende bekendtgørelser. Ved gennemførelsen af nye smørbestemmelser af nævnte art vil der samtidig være mulighed for at fritage politiet for den deltagelse i lurmærkekontrollen, som er gældende i medfør af §§ 9 og 10 i loven af 1911, idet Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. fuldt ud vil være i stand til at overtage de opgaver, der i henhold til nævnte bestemmelser har påhvilet politiet.